

مطالعه برنامه آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان ورزش کشورهای منتخب و ارائه پیشنهادها^۱

ژاله معماری^{۲*}، مهرزاد حمیدی^۳، طاهره سیفی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۴/۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۶/۱۳

چکیده

به موازات رشد سریع دیدگاه حرفه‌ای، رویکرد فعلی تشکیلات ورزش جهان به آموزش و ارتقای مربیان، رو به توسعه است. آنان از ارکان اصلی در آموزش، رهبری و هدایت تیم‌اند و نقش مهمی در پرورش ورزشکاران ایفا می‌کنند. هدف از انجام این تحقیق مطالعه نظام آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان ورزش کشورهای منتخب و ارائه الگوی پیشنهادی است. این تحقیق به روش توصیفی و تحلیلی انجام شده و در جمع‌آوری اطلاعات از منابع موجود در کتابخانه‌ها و مروری بر اسناد موجود و مطالب اینترنت استفاده شده است. در ایران وزارت ورزش تلاش‌های مفیدی درخصوص آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان انجام داده است؛ لیکن عدم رویکرد سیستمی موجب شده تا همگامی آن با سیستم‌های پیشرفته جهان با اشکال‌های متعددی مواجه گردد. در استرالیا درباره آموزش مربیان مطالعات گسترده‌ای انجام شده و نوشتارهایی در باب چارچوب، سرفصل، محتوی و معیارهای آموزش و ارتقای مربیان نگاشته شده است. در انگلستان ویراست‌های متعددی از نظام آموزش مربیان ارائه شده و محتوای آموزشی جدیدی برای سطوح مختلف مربیگری در حال تدوین است. در ایالات متحده با توجه به سیستم آموزشی حاکم، معیارها و برنامه‌های آموزشی مربیان تدوین و در حال به‌روزرسانی است. در کانادا نیز مطالعات گسترده‌ای انجام شده است، به طوری که برنامه پیشرفت مربیان و ورزشکاران هر رشته تدوین و این برنامه‌های آموزشی به سایر کشورها نیز ارائه می‌شود. نتایج مطالعات نشان می‌دهد رویکرد سیستمی و هماهنگی با انجمن‌های قاره‌ای و جهانی مربیان از نیازهای عاجل مربیگری ورزش کشور است و تأسیس بنیاد بین‌المللی مربیان از ضروریات آن است. در این راه بهره‌گیری از تجارب کشورهای منتخب و نظام‌های مربوط مفید خواهد بود.

واژگان کلیدی

آموزش، ارتقاء، ارزیابی، مربیان ورزش.

۱. این مقاله بر اساس مطالعات انجام شده در مرکز مدیریت ورزشی آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک نگاشته شده است.

Email: Zh.Memari@gmail.com

۲. استادیار مدیریت و برنامه‌ریزی در تربیت‌بدنی دانشگاه الزهرا (س)

۳. دانشیار مدیریت و برنامه‌ریزی در تربیت‌بدنی دانشگاه تهران

۴. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه الزهرا (س)

مقدمه و پیشینه تحقیق

امروزه، نقش مدیریت و توسعه دانش در رشد سازمان‌ها و جوامع امری انکارناپذیر است. عامل عمده در توسعه این بخش‌ها منابع انسانی است. نیروی انسانی کارآمد و متخصص در ورزش هر کشور، یکی از عوامل مؤثر در ارتقای سطح ورزش آن است. مربیان، تربیت‌کنندگان و هدایتگران اجرایی ورزشکاران در تمامی سطوح (مبتدی تا نخبه)، نقش بسیار مهم و تأثیرگذاری در پیشرفت ورزش ایفا می‌کنند. آنان یکی از ارکان اصلی آموزش رشته‌های ورزشی و نیز رهبری و هدایت تیم‌اند و نقش بسیار مهمی در آموزش، پرورش و رشد ورزشکاران دارند.

همچنین، مربی کانون هدایت و نشو و نماي ورزش هر جامعه‌ای است. تلاش مربیان زمانی با موفقیت همراه است که از دانش ورزشی لازم بهره‌مند باشند. نظام آموزش مربیگری به میزان زیادی به فرهنگ، سیاست و سنت‌های یک ملت وابسته است؛ از این‌رو، هیچ نظام واحدی را نمی‌توان برای پیروی سایر کشورها الگوی مناسبی به شمار آورد. در عین حال، اصول اساسی مشترکی در این میان وجود دارند که شایسته بررسی و تأکید جدی‌اند، به گونه‌ای که برای دستیابی کشور به همه ظرفیت‌های ورزش خود، وجود برنامه نظام‌محور ملی در تربیت مربی اهمیت اساسی دارد (آیین‌نامه سازمان تربیت بدنی، ۱۳۸۳).

در سال ۱۳۷۸، زیر نظر معاونت محترم آموزش سازمان تربیت بدنی، گروهی از مسئولان ورزش ملی کشور اقدام به تشکیل جلسات متعدد مشاوره و رایزنی به منظور بررسی راهکارهای توسعه آموزش مربیان ورزش کشور نمودند. در نهایت، با بررسی منابع آموزشی سایر کشورها و پس از بازدید از مراکز مختلف آموزش مربیان در کشور کانادا، تصمیم بر آن شد که بسته آموزشی کانادا وارد کشور شود و هم‌زمان با مدرسان کانادایی آغاز گردد. پس از برگزاری این دوره‌ها، گروه‌های متعددی از سوی

سازمان تربیت بدنی برای ترجمه متون این دوره‌ها فعال شدند؛ حتی دو جلد آن نیز برای استفاده عموم به چاپ رسید که مفید واقع شد. لیکن با وجودی که این فعالیت‌ها توانست به‌طور مقطعی نیاز آموزش مربیان ورزش کشور را پاسخ دهد، به دلایل مختلف استمرار نیافت و نیاز کشور در این بخش همچنان پابرجاست.

در همین زمینه، در داخل کشور تلاش‌های مفید و مؤثری نیز در خصوص آموزش و ارزیابی مربیان انجام شده است؛ لیکن تجربه ثابت کرده آنچه به موفقیت برنامه در سطح کلان می‌افزاید، روح سیستمی و اجرایی شدن سیستم مدیریتی آن بر اساس فرایند چرخه‌ای همراه با بازخورد، نظارت، بازبینی و به‌روزرسانی و اجرای صحیح است. لذا، عدم تمرکز در این خصوص گاه نه تنها موجب ورود نظرات شخصی در نتایج کار آموزش می‌شود، بلکه طی سال‌های متمادی، عدم توجه کافی به استانداردهای آموزش و بی‌توجهی به نظام‌های پیشرفته آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان، صدور احکام مربیگری را امری وابسته به سلاقی افراد کرده و نظارت بر عملکرد مربیان را به گونه‌ای مطرح می‌کند که ضرورتاً از مقررات محکمی تبعیت نکرده است؛ این‌چنین تنها عاملی است که موجب به هدر رفتن منابع می‌شود، بلکه در میزان انگیزش و دلگرمی اهل ورزش، به ویژه بر نتایج کار مربیان اثرگذار است. از سوی دیگر، نامشخص بودن جایگاه مربیان، و محوریت ورزشکار در انعکاس موفقیت تیم‌های ورزشی، به گونه‌ای محسوس موجب تضعیف خودباوری مربیان عزیز شده و در تحلیل جایگاه این منابع ارزشمند نقش آفرین است. این در حالی است که آموزش در تشکیلات ورزش کشور به طرز بی‌سابقه‌ای مورد کم‌توجهی قرار گرفته است؛ به‌طوری که آیین‌نامه اجرایی آموزش مربیان نیز که با همت سازمان محترم پیشین تربیت بدنی تدوین شده، نه تنها در برخی موارد در حین اجرا با توقف‌هایی روبه‌روست، بلکه

(د) اعضای افتخاری.

این شورا هم‌اکنون ۲۹ عضو دارد. بر همین اساس لازم است مربیان از بسیاری فنون آموزشی و تخصصی در زمینه شیوه‌ها و برنامه‌های تدریس، کلاس‌داری و آموزش محوری آگاهی داشته باشند. همچنین، همان قدر که انتخاب مربیان در موفقیت و پیشرفت تیم اهمیت دارد، آموزش، به‌روز رسانی دانش و مهارت‌ها، و ارزشیابی کار ایشان در جهت بالا بردن توانایی‌های مربیان، و کسب اطمینان از نتایج کار ایشان به ویژه در مسابقات جهانی و المپیک اهمیت بسیاری دارد (Herrmann, 2006).

در داخل کشور نیز تحقیقاتی در ارتباط با آموزش مربیان در رشته‌های مختلفی انجام شده است؛ از جمله کهندل (۱۳۸۱) مطالعه‌ای در مورد معیارهای انتخاب مربیان تیم‌های ملی چند رشته ورزش گروهی انجام داد و ویژگی‌های اجتماعی، ورزشی، شخصیتی، اداری، تخصصی، شخصی، مهارت‌های مدیریتی، عاطفی-انسانی و سوابق کاری آن‌ها را بررسی کرد. همچنین، شفیعی (۱۳۸۶) تحقیقی درباره معیارهای انتخاب مربیان شنا، شیرجه و واترپلو انجام داد. نصیری (۱۳۸۸) در باب مدل‌سازی عوامل مشارکت‌کننده در ارزیابی و نیز طراحی ابزار ارزیابی عملکرد مربیان تیم‌های ملی هندبال تحقیق کرد. حمیدی و همکاران (۱۳۹۰) نیز در مقاله‌ای برگرفته از طرحی به سفارش وزارت محترم ورزش، معیارهای ارزیابی عملکرد مربیان ملی کشور را تدوین و مقیاس اندازه‌گیری مربوط را معرفی کردند. مصطفی و همکاران (۱۳۹۱) معیارهای استعدادیابی شناگران را از منظر مربیان بررسی کرده‌اند.

همچنین، برخی محققان در مقالات معدودی به بررسی جایگاه مربیگری و مدیریت و مطالعه محتوای آموزشی مربیان در برخی کشورها پرداخته‌اند و به جهت طرح برخی پیشنهادات، به مقایسه و نتیجه‌گیری مفهومی بسنده کرده‌اند و به صورت مقاله‌هایی مرتبط با حوزه

در تمامی ابعاد نتوانسته پاسخگوی نیازهای نسل امروز باشد و همچون نظامی منسجم، هماهنگ و به‌روز در آموزش مربیان، مطرح نبوده است.

در سراسر جهان، آموزش مربیان و توسعه مهارت‌ها و به‌روزرسانی آن‌ها اهمیت ویژه‌ای دارد، به گونه‌ای که سازمان‌ها و مؤسسات زیادی در راستای خدمت‌رسانی به مربیان تشکیل شده است. هر روز در سراسر جهان ده‌ها میلیون نفر در سطح حرفه‌ای به ورزش می‌پردازند. همچنین، ده‌ها میلیون مربی نیز به هدایت این افراد مشغول‌اند. انجمن بین‌المللی آموزش مربیان^۱ معتقد است اگر چارچوب رسمی در شورایی برای تبادل تجربیات و مهارت‌های حرفه‌ای مربیان وجود داشته باشد، مربیگری رشد و تعالی سریع‌تری خواهد داشت.

در همین راستا، این سازمان با فدراسیون‌های بین‌المللی و نمایندگان خود در کشورهای عضو و سازمان‌های ملی توسعه مربیگری یا مؤسسات خدمت‌رسان در زمینه مربیگری ارتباط برقرار کرده است و اهداف زیادی از جمله اهداف زیر را دنبال می‌کند:

۱. ایجاد شبکه در بین سازمان‌های ملی و بین‌المللی
۲. توسعه ارزش‌های اخلاقی و المپیزم در بین مربیان سراسر جهان
۳. انعقاد تفاهم‌نامه‌ها و پیمان‌های اخلاقی در بین مربیان.

ساختار سازمانی انجمن بین‌المللی آموزش مربیان شامل مجمع عمومی، هیئت مدیره، کمیته مالی، کمیته اخلاق، کمیته انضباطی، و کمیته بازرسی است. مجمع عمومی انجمن هر شش ماه یک بار با تمامی اعضا تشکیل می‌شود. این اعضا از چهار رده زیرند:

(الف) نمایندگی ملی؛

(ب) سازمان‌ها؛

(ج) افراد؛

مربیگری به چاپ رسانده‌اند. به جرأت می‌توان ادعا کرد که مجموعه این فعالیت‌ها و مطالعات، با جهت‌دادن به نگرش گروه‌های مسئول در مورد مربیان و علوم مربوط به مربیگری تا حدودی توانست، موجب گسترش تفکر مربیگری نوین در ایران گردد.

لذا، نظر به اهمیت و گستردگی بحث آموزش مربیان و با توجه به موفقیت رو به رشد کشورهای پیشتاز ورزش، در امر مربیگری و نیاز روزافزون به مربیان حاذق به منظور حضور موفق ورزشکاران ایرانی در عرصه‌های بین‌المللی ورزش و هزینه‌های فراوانی که هر ساله در امر آموزش مربیان و استفاده از مربیان خارجی در فدراسیون‌ها صرف می‌شود، به نظر می‌رسد بررسی نظام‌های جامع و موفق در سراسر جهان که منتهی به بازنگری و به‌روزرآوری نظام آموزش موجود گردد تا بتواند به منظور همگامی با رشد و توسعه ورزش در جهان در جهت رفع مشکلات موجود ورزش کشور زمینه‌ساز باشد، از ضروریات حتمی و نیازهای اساسی ورزش کشور است. در پاسخ به همین نیاز، محققان درصدد برآمدند تا با بررسی نظام‌های آموزش و ارزیابی معتبر و به‌روز مربیان شامل نظام کشور استرالیا، انگلستان، ایالات متحده، کانادا و نیز نظام ایران، به طرح راهکارهای پیشنهادی در جهت به‌روزرسانی و تحقق رویکرد سیستمی در این باب بپردازند.

روش تحقیق

روش تحقیق این مطالعه، توصیفی و تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات بررسی اسناد، مقالات و مدارک کتابخانه‌ای است. در تحقیقاتی که ماهیت کتابخانه‌ای دارند، تقریباً تمام تلاش محقق در کتابخانه‌ها و مرور اسناد صورت می‌پذیرد. حتی در تألیفات و تصنیفات نیز از این روش یعنی روش کتابخانه‌ای استفاده می‌شود. این روش در تمامی تحقیقات علمی کاربرد دارد و در بعضی از آن‌ها موضوع تحقیق از نظر روش، ماهیتاً کتابخانه‌ای است و از

آغاز تا انتها متکی بر یافته‌های تحقیق کتابخانه‌ای است. اطلاعات مورد نیاز از طریق بررسی، گردآوری و تجزیه و تحلیل محتوایی اسناد، مقالات، کتاب‌ها، گزارش‌ها، مستندات موجود در آرشیو وزارت ورزش و جوانان و منابع فارسی و لاتین کتابخانه‌ای موجود در کتابخانه کمیته ملی المپیک و منابع اینترنتی به دست آمده است. همچنین، انتخاب کشورهای مورد مطالعه، به سبب پیشتازی در انجام تحقیقات، برگزاری همایش‌های علمی و تلاش در جهت ایجاد نظام‌های یکپارچه، استاندارد و به‌روز در زمینه ایجاد نظام آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان ورزش بوده‌اند. در برخی کشورها اقدام به ارائه و فروش بسته‌های آموزشی، مدیریتی و اجرایی مربوط شده و از این جهت موفق عمل کرده‌اند. همچنین، این کشورها به لحاظ ثبت اطلاعات و موفقیت در مسابقات المپیک و قهرمانی جهان در بین کشورهای تراز اول قرار داشته‌اند.

یافته‌ها

در این بخش، یافته‌ها و مطالعات حاصل از مرور متون و اسناد مربوط در چهار کشور منتخب عرضه می‌شود، شامل ایران، استرالیا، کانادا، انگلستان و ایالات متحده.

• برنامه آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان ایران

در ایران برای ارتقای سطح دانش عملی و علمی مربیان و آموزش و ارزشیابی آن‌ها، از سیستم متمرکز و منسجمی استفاده نمی‌شود، بلکه به سفارش سازمان تربیت بدنی سابق، «آیین‌نامه دوره‌های کوتاه‌مدت مربیگری» تدوین شده است. هر فدراسیون با توجه به این آیین‌نامه به طور تخصصی برای رشته‌های خود آیین‌نامه‌ای طراحی کرده است (آیین‌نامه برگزاری دوره مربیگری فدراسیون قایقرانی و اسکی روی آب). اما در این آیین‌نامه، هدف از تربیت مربیان چنین آمده است:

۱. تربیت و تأمین مربیان رشته‌های مختلف ورزشی

۲. ارتقای سطح علمی و عملی مربیان، همانند استانداردهای جهانی

۳. هماهنگ و یکسان کردن آموزش‌های نظری و عملی مربیان در سراسر کشور مطابق با استانداردهای ملی و بین‌المللی.

سطوح مربیگری در سطح کشور به ترتیب درجات ۲، ۳ و ۱ ملی و بین‌المللی تعیین می‌گردد. شرایط عمومی و اختصاصی خاصی، از جمله داشتن حداقل ۱۸-۲۰ سال سن برای شرکت کنندگان در نظر گرفته می‌شود (شرط سنی بسته به رشته و فدراسیون مربوط متفاوت است). همچنین، در هر دوره مربیگری منابع عملی و نظری خاص و متناسب با رشته ورزشی تدریس می‌گردد. دروس عملی طی ۶۰ ساعت از طریق فدراسیون یا انجمن ورزشی مربوط تعیین و به اجرا گذاشته می‌شود.

دروس نظری شامل آناتومی و فیزیولوژی، برنامه‌ریزی و طراحی تمرین، نقش مربی، رشد و تکامل حرکتی، مبانی آمادگی جسمانی، تغذیه ورزشی، ایمنی ورزش، مبانی تربیت بدنی، روان‌شناسی ورزشی، تجزیه و تحلیل مهارت‌ها و حقوق ورزشی است که با توجه به سطح مربیگری در هر مقطع متفاوت است. به طور مثال، برای مربیگری درجه ۲ لازم است درس آناتومی ۲ را متقاضیان بگذرانند و جمعاً شامل ۶۰ ساعت است.

شرایط دریافت گواهینامه مربیگری درجه ۳

۱. حضور مستمر و فعال در کلاس‌های نظری و عملی

۲. کسب حداقل نمره ۱۲ در دروس نظر و نمره ۱۴ در دروس عملی

۳. ارائه گواهی انجام کار مبنی بر همکاری با هیئت ورزشی یا انجمن مربوط به حداقل شش ماه

۴. مدت اعتبار گواهینامه از زمان صدور به مدت ۳ سال

۵. برای تمدید یا ارتقای گواهینامه، مربی موظف است به طور متوسط سالانه ۲۵ امتیاز و در مجموع سه سال

۷۵ امتیاز کسب نماید.

۶. گذراندن دروس نظری برای افرادی که در کلاس‌های مربیگری درجه ۳ در دو یا سه رشته ورزشی شرکت می‌کنند برای یک بار کافی است.

۷. قهرمانان و دانش‌آموختگان کارشناسی و بالاتر تربیت بدنی از مزایای خاص خود برخوردارند.

دوره مربیگری درجه ۲

شرایط اختصاصی:

۱. داشتن مدرک مربیگری درجه ۳

۲. داشتن حداقل ۲۳ سال سن

۳. ارائه گواهی مبنی بر حداقل ۳ سال تجربه و کار مربیگری فعال و کسب ۷۵ امتیاز از طریق شرکت در دوره‌های بازآموزی و عملی مربیگری که از طریق فدراسیون یا ارگان‌های مربوط برگزار شده است.

دروس دوره مربیگری درجه ۲

۱. دروس عملی:

متناسب با رشته ورزشی و درجه مربیگری و حداقل ساعت تدریس آن ۶۰ ساعت است که از طریق فدراسیون یا انجمن ورزشی مربوط سرفصل آن تعیین و به اجرا گذاشته می‌شود.

۲. دروس نظری:

۴۰ ساعت با سرفصل‌های درجه سه در سطح بالاتر

شرایط دریافت گواهینامه مربیگری درجه ۲

۱. موفقیت در آزمون نظری و عملی

۲. حضور مستمر و فعال در کلاس‌های عملی و نظری

۳. کسب حداقل نمره ۱۲ در دروس نظری و نمره ۱۴ در دروس عملی

۴. ارائه گواهی انجام کار مبنی بر همکاری با هیئت یا انجمن ورزشی مربوط به مدت حداقل شش ماه

۵. مربیان درجه ۲ حداکثر در دو رشته ورزشی می‌توانند کارت مربیگری اخذ نمایند.

دوره مربیگری درجه ۱

شرایط اختصاصی:

۱. داشتن مدرک مربیگری درجه ۲

۲. داشتن حداقل ۲۶ سال سن

۳. ارائه گواهی مبنی بر حداقل سه همکاری و فعالیت

مستمر مربیگری و کسب ۷۵ امتیاز با شرکت در دوره

علمی و بازآموزی مربیگری از طریق فدراسیون یا

ارگان‌های مربوط

دروس دوره مربیگری درجه ۱

۱. دروس عملی:

متناسب با رشته ورزشی، و حداقل ساعت تدریس آن

۶۰ ساعت است که از طریق فدراسیون یا انجمن

ورزشی مربوط تعیین و به اجرا گذاشته می‌شود.

۲. دروس نظری:

۴۰ ساعت با سرفصل‌های درجه سه در سطح بالاتر

شرایط اخذ گواهینامه مربیگری درجه ۱

۱. موفقیت در آزمون نظری و عملی

۲. حضور مستمر و فعال در کلاس‌های عملی و نظری

۳. کسب حداقل نمره ۱۲ در دروس نظری و نمره ۱۴ در

دروس عملی

۴. ارائه گواهی انجام کار مبنی بر همکاری با هیئت یا

انجمن ورزشی مربوط به مدت حداقل شش ماه

۵. مربیان درجه ۲ حداکثر در دو رشته ورزشی می‌توانند

کارت مربیگری اخذ کنند (آیین‌نامه سازمان تربیت

بدنی، ۱۳۸۳).

• الگوی آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان استرالیا

مربیان در استرالیا جزء حیاتی ورزش‌اند. لیکن در این

کشور چنانچه، انتظار می‌رود، از استقرار نظام واحد خبری

نیست. برای مثال، در استرالیا سالانه تنها ۷۵۰ هزار دلار

برای آموزش و توسعه مربیان دو و میدانی هزینه می‌شود.

به دلایل زیر اخذ گواهینامه مربیگری در استرالیا بسیار

بااهمیت است:

الف) نشان‌دهنده سطح شایستگی مربی از نظر مهارتی است.

ب) اعتماد خانواده‌ها و مراجعه‌کنندگان را برای فراگیری

به همراه دارد.

ج) اعتبار ملی گواهینامه در سراسر استرالیا یکسان است. در

استرالیا مربیگری دارای پنج سطح است، که به ترتیب از

سطح یک تا سطح پنج تعریف شده است.

در سطح ۱ مربیگری، هدف ورزشکاران زیر ۱۳

سال، ورزشکاران بالای ۱۳ سال در مدارس، ورزشکاران

بالای ۱۶ سال است و حضور ورزشکاران در رقابت‌های

ملی و بین‌المللی را تحت پوشش قرار می‌دهد. پس از اخذ

این مدرک، افراد آشنایی علمی مختصری با رشته ورزشی

مورد نظر دارند و اعتماد به نفس کافی در هدایت و کنترل

کلاس‌های کودکان را خواهند داشت. در سطح ۲

مربیگری، مربی امکان فعالیت در باشگاه‌های ورزشی را

دارد و قادر است در زمینه توسعه مهارت‌های بنیادی

ورزشکاران فعالیت نماید. در سطح ۳ مربیگری، مربی

فردی حرفه‌ای است که قادر است در باشگاه ورزشی

فعالیت کند و تسلط کافی بر اجرای مهارت‌های رشته

ورزشی مورد نظر دارد. همچنین، می‌تواند به عنوان مربی در

رقابت‌های ورزشی حضور داشته باشد. در سطح ۴ و ۵

مربیگری، مربی با سطح بالایی از عملکرد مهارتی قادر

است در سطح منطقه‌ای و ملی فعالیت کند و سکان هدایت

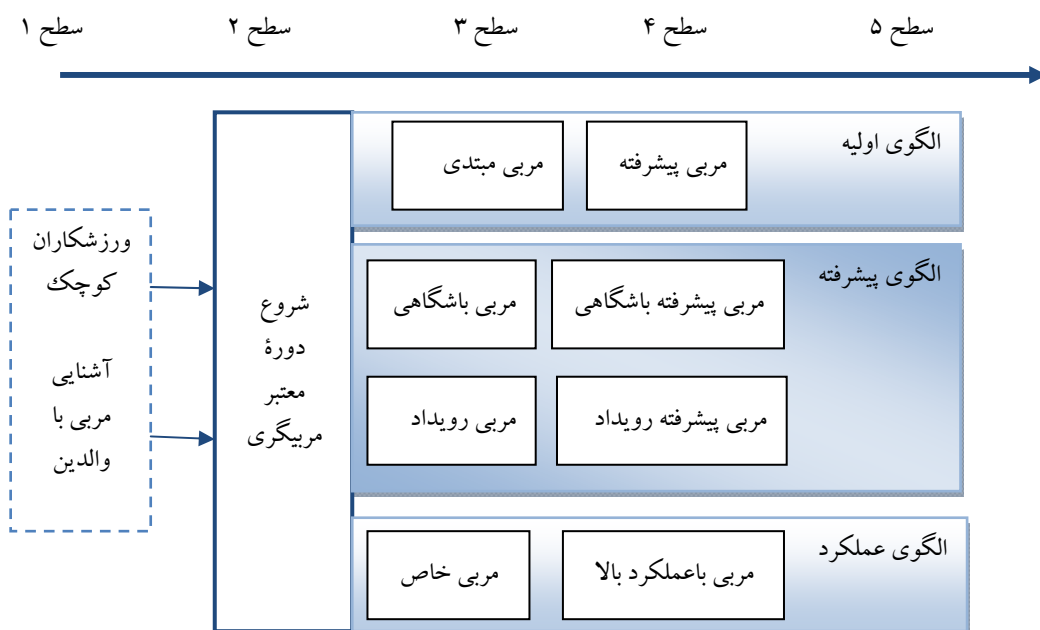
تیم را نیز برعهده گیرد (Herrmann, 2006).

نکته قابل توجه درباره این مدارک مربیگری این

است که اعتبار مدرک هر دوره ۴ سال است و برای ارتقای

مربی لازم است انجمن رشته ورزشی مورد نظر در استرالیا

تحت نظارت کمیته ورزش استرالیا برنامه‌های آموزشی

شکل ۱. الگوی پیشرفت مربیان ورزش در استرالیا

۱. گذراندن دروس نظری
۲. اخذ گواهی مربیگری سطح ۲
۳. عضویت فعال به مدت ۴ سال در انجمن ورزشی مورد نظر و ادامه تخصصی و حرفه‌ای
۴. تأییدیه انجمن ورزشی مورد نظر از دوره‌هایی که مربی بوده است.
۵. در صورت عدم تأیید کمیته ورزش استرالیا فرد باید دوباره دوره ۲ را بگذراند.

ارتقا از سطح ۳ به ۴ مستلزم:

۱. گذراندن دروس نظری
۲. اخذ گواهی مربیگری سطح ۳
۳. شرکت در رقابت‌ها و رویدادها
۴. رسیدن به امتیاز ۵۰ در طول ۴ سال فعالیت در انجمن ورزشی مورد نظر

ارتقا از سطح ۴ به ۵ مستلزم:

- کسب امتیاز ۱۰۰ در طول ۴ سال فعالیت در انجمن ورزشی مورد نظر.

در بخش ارزیابی مربیان در انجمن ورزشی مورد

برگزار کند، شامل کارگاه‌های تخصصی، سمینارها و دوره‌های مختلف. هدف بخش آموزش و پرورش مربیان عبارت است از:

الف) توسعه دانش مربیان

ب) به‌روز رسانی مهارت‌ها و تکنیک و تاکتیک‌های مربیان

ج) فراهم بودن مسیر مشخص ارتقا برای مربیان.

ارتقا از هر سطحی به سطح دیگر شرایط خاص خود را دارد. برای مثال،

ارتقا از سطح ۱ به سطح ۲ مستلزم:

۱. گذراندن دروس نظری
۲. عضویت فعال به مدت ۴ سال در انجمن رشته ورزشی مورد نظر
۳. تأییدیه انجمن ورزشی مورد نظر از دوره‌هایی که مربی بوده است
۴. در صورت عدم تأیید کمیسیون ورزش استرالیا، فرد باید دوباره دوره ۱ را بگذراند.

ارتقا از سطح ۲ به ۳ مستلزم موارد زیر است:

نظر، هر ساله امتیازات و فعالیت‌های آموزشی و علمی مربیان بررسی می‌شود. در صورت عدم تأیید به سطح پایین‌تر ارجاع داده می‌شود. شیوه امتیازدهی انجمن هر ساله در کمیته ورزش استرالیا به طور مستقیم بررسی و تأیید می‌شود (Herrmann, 2006).

همچنین، استرالیا در ارائه طرح اعتباربخشی ملی مربیگری^۱ در صدد تربیت مربی متخصص است و شرکت در این طرح را از عوامل پیشرفت و موفقیت ورزشکاران استرالیا در رویدادهای بین‌المللی و ملی قرار داده است. طرح اعتباربخشی ملی مربیگری، برای ارتقای سطح مربیگری در ۷۰ رشته ورزشی اجرا می‌شود و به تدوین و اجرای برنامه‌های مربوط می‌پردازد. این برنامه توسط کمیته ورزش استرالیا تدوین و برنامه‌های آموزشی و تخصصی را برای ارتقای مربیان برگزار می‌کند (Long-Term Athlete Development Information for Parents, 2012).

• نظام آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان کانادا

کانادا عضو انجمن بین‌المللی آموزش مربیان است و برنامه‌های این سازمان در کانادا توسط برنامه ملی صلاحیت مربیگری^۲ اجرا می‌شود. این سازمان مسئولیت آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان را در سطح ملی برعهده دارد. برنامه ملی صلاحیت مربیگری، به طور مستقیم یا غیرمستقیم اهداف خود را محقق می‌سازد. شکل ۲ خلاصه‌ای از فعالیت‌های این سازمان و زیرمجموعه‌های آن را نشان می‌دهد.

انجمن مربیگری کانادا^۳ نیز در جهت توسعه دانش مربیان، افزایش فرهنگ و جایگاه مربیگری در کانادا به فعالیت می‌پردازد (Australian Swimming Coach Accreditation, 2012).

نظام آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیگری کانادا برنامه استاندارد ملی برای آموزش مربیان در کانادا و کشورهای جهان شناخته شده است که با تربیت مربی بر اساس نیازهای شرکت کنندگان و سیستم ارزیابی دقیق، نظام یکپارچه‌ای به وجود آورده است. هدف اصلی برنامه جدید مربیگری کانادا این است که مربیان بتوانند شایستگی‌های خود را در مرحله عمل پیاده کنند. در فرایند آموزش مربی، مربیان به مهارت‌های ویژه و آموزش‌های خاصی نیاز دارند و با تمام سطوح، از مبتدی تا پیشرفته سروکار می‌یابند. این فرایند شامل سه زمینه مبتدی، اجرای متوسط و اجرا در سطح پیشرفته است (Education and accreditation, 2012).

در برنامه جدید مربیگری، ارزیابی مدرک هر مربی که با موفقیت انجام شود، حداکثر پنج سال اعتبار دارد. لیکن، برای اینکه مدرک مربیان حفظ شود، نیاز دارند ملزوماتی را که در رئوس مطالب رشته ورزشی‌شان وجود دارد، مورد ملاحظه قرار دهند. یکی از ستون‌های رویکرد شایسته‌سالاری این اصل است که سیستم در حال پیشرفت مداوم باشد و در فرایند مربی آموزش دیده و مربی دارای مدرک، قاطعیت وجود داشته باشد. مدرک مربی‌ای که حداقل نمره تعیین شده را کسب نکند، غیرفعال می‌شود و باید مجدداً ارزیابی شود. هر رشته ورزشی دارای سه مدل تخصصی، مختص آن رشته است:

۱. مدل پیشرفت مربی

۲. مدل پیشرفت شرکت کننده

۳. مدل پیشرفت ورزشکار.

نحوه ارزیابی در هر سطح از مربیگری بدین صورت است:

۱. صحبت رو در رو

۲. مشاهده عملکرد مربی

۳. خودارزیابی

1. National Coaching Accreditation Scheme
2. Canadian Coach Association
3. National Coaching Certification Program

۴. ارزیابی توسط افراد باتجربه

۵. ارزیابی کتبی

۶. ارزیابی از طریق نوارهای ویدیویی

۷. ارائه مطالب به صورت کنفرانس.

شرکت کنندگان در رقابت.

۵. حمایت از ورزشکاران در جلسات تمرینی. توانایی

مدیریت جلسات تمرین به طور مؤثر.

۶. طراحی برنامه ورزشی. توانایی طراحی برنامه

ورزشی برای یک فصل یا سال که با برنامه‌ها و

رهنمودهای برنامه ملی مربیگری کانادا مطابق است.

۷. مدیریت برنامه ورزشی. شامل مدیریت منابع انسانی،

منابع مالی، مدیریت سازمان و تجهیزات، مدیریت

بازاریابی و ارتباطات، و کنترل وظایف.

در این سیستم یک مربی در یکی از سه وضعیت زیر

تعریف می‌شود (شکل ۲):

۱. در حال آموزش. در حال گذراندن دوره‌های آموزش

مربیگری

۲. آموزش دیده. تکمیل دوره‌های آموزشی مربیگری

بدون انجام ارزیابی

۳. دارای مدرک مربیگری. تکمیل دوره‌های آموزشی

همراه با ارزیابی

این برنامه در سه فرایند اصلی و هشت زمینه طراحی

شده است که متناسب با هر رشته ورزشی تعیین می‌شود

کدام یک از این هشت زمینه برای آن رشته ورزشی خاص

قابل استفاده است.

مربیان در فرایند عمومی، داوطلبانه وارد سیستم

می‌شوند و در دوره‌های کوتاه مدت آموزشی و با مبتدیان

تمامی گروه‌های سنی فعالیت می‌کنند. این فرایند شامل دو

زمینه ورود و در حال پیشرفت است.

در فرایند رقابتی، مربیان دارای تجربه قبلی با

ورزشکاران سروکار دارند. مربیان برای بهبود اجرای

ورزشکاران در زمان طولانی با آن‌ها کار می‌کنند و آن‌ها را

برای رقابت‌های ملی و بین‌المللی آماده می‌کنند. این فرایند

شامل سه زمینه سطح مقدماتی، سطح پیشرفته و اجرای

سطح عالی است (NCCP Code, 2012).

پس از اینکه مربی ارزیابی را با موفقیت پشت سر

گذاشت، حدود هشت هفته طول می‌کشد تا کارت خود را

دریافت نماید. آموزش مربی و اعطای گواهینامه در سیستم

مربیگری جدید کانادا بر اساس نیازهای شرکت کنندگان و

ورزشکاران است تا مربیان شرکت کننده در فرصت‌های

آموزشی با انتقال یافته‌های آموزشی به محیط مربیگری،

آن‌ها را به کار گیرند. ساختار برنامه‌های جدید گواهینامه

مربیگری ملی در کانادا به گونه‌ای طراحی شده است که

تفاوت بین انواع رشته‌های ورزشی، انواع مربیان (رقابتی،

عمومی، آموزش مربیگری) و محیطی که مربی در آن

فعالیت می‌کند لحاظ شو. شایسته‌سالاری در این سیستم با

ارزیابی توانایی مربیان در رابطه با آنچه انجام می‌دهند و نه

آنچه می‌دانند صورت می‌گیرد. بدین معنی که مربیان باید

بتوانند صلاحیت و شایستگی خود را در مرحله عمل به اجرا

گذارند. پنج ویژگی مورد نیاز برای مربیان عبارت است از

مهارت‌های ارزیابی، رهبری، حل مسئله، تصمیم‌گیری و

تفکر در شرایط بحرانی و نحوه ارتباط با ورزشکاران. این

پنج ویژگی در هفت بخش زیر ارزیابی می‌شود (The

National Coaching Certification Program, 2010):

۱. تصمیم‌گیری اخلاقی. رعایت ارزش‌های اخلاقی

تعیین شده در برنامه ملی مربیگری کانادا در شرایط

متفاوت مربیگری.

۲. طراحی تمرین. توانایی طراحی تمرینات هدفمند،

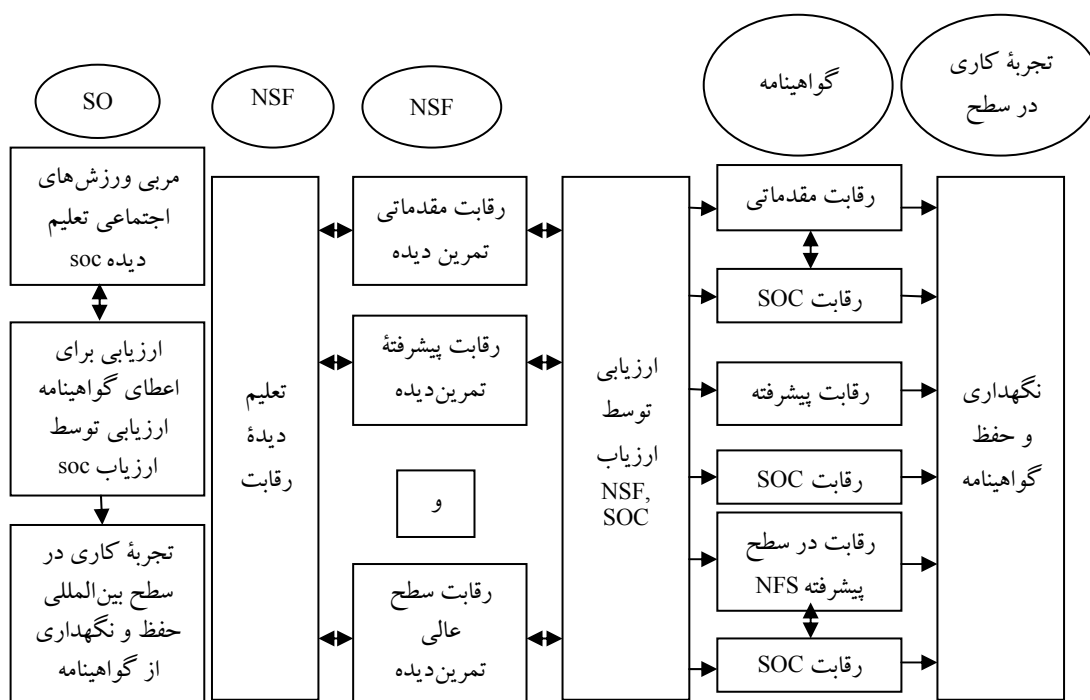
سازمان یافته، و متناسب با ویژگی‌های شرکت کنندگان.

۳. تجزیه و تحلیل عملکرد. توانایی تشخیص و توصیف

اجرای ورزشکاران و کمک به بهبود اجرای آنان.

۴. دارا بودن تجربیات رقابتی. توانایی اجرای وظایف

مربیگری مورد نیاز در رقابت‌ها و مدیریت بر

شکل ۲. الگوی پیشرفت مربیان ورزش در کانادا

جدول ۱. برنامه آموزش و ارتقای مربیان کانادا

فرایند عمومی	فرایند رقابتی	فرایند آموزش مربی
ورود	مقدماتی	مبتدی
در حال پیشرفت	پیشرفته	اجرای متوسط
	اجرای عالی	اجرای پیشرفته

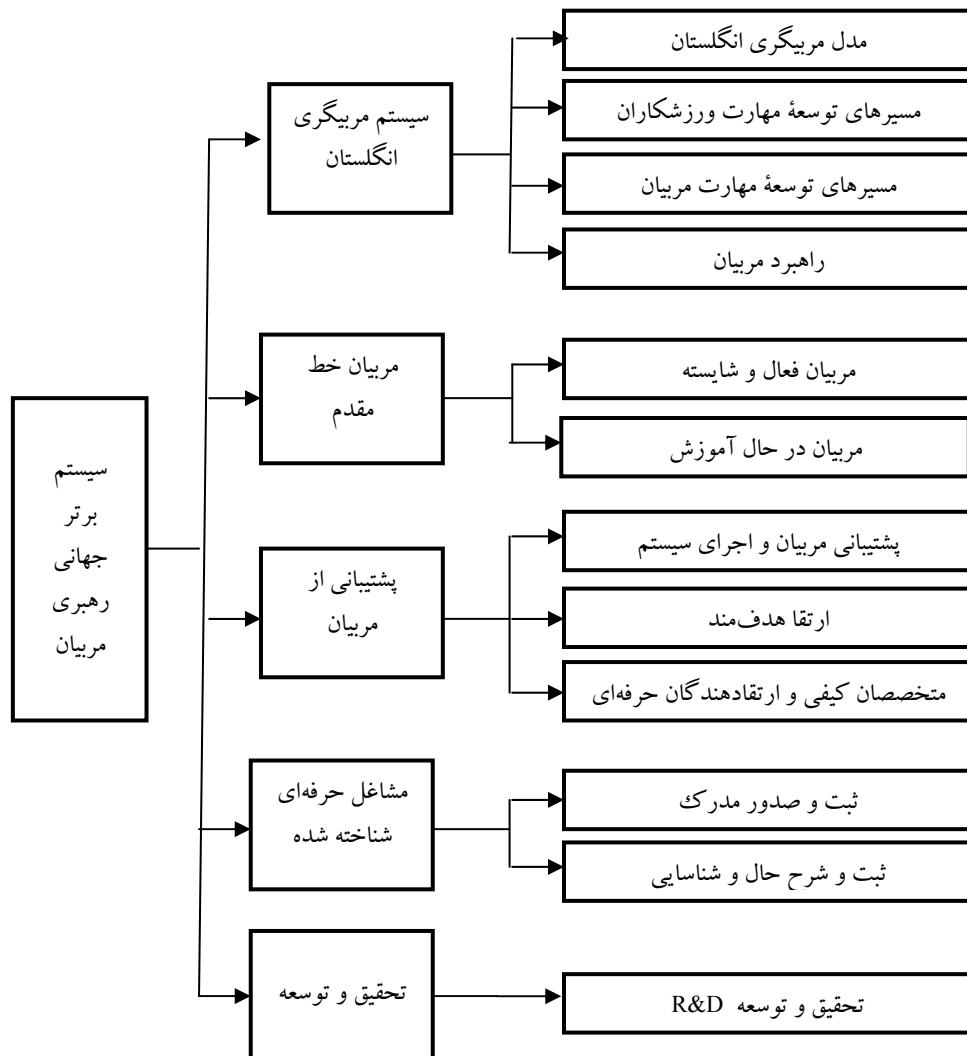
تخصصی به رسمیت شناخته شده؛ مرور، بازنگری و ارزیابی دایمی فرایند (تحقیق و توسعه) (Sports Coaching in the UK, 2007).

مسیر توسعه مهارت ورزشکاران، مربیان و راهبردی برای ارتقای آنها (شامل مربیان سطح پایین و متوسط) را می توان با تهیه و تدوین استانداردها به منظور به کارگیری، استخدام، مدیریت، حفظ و نگهداری ترسیم کرد. همچنین، مدل های به کارگیری و استخدام، همانند آژانس های مربیگری، مفید خواهند بود. مرحله بعدی چرخه این مسیر، مشخص نمودن کنترل های کیفی، همچنین استانداردها برای

• نظام آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان انگلستان
چارچوب مربیگری انگلستان متشکل از پنج حوزه اجرایی راهبردی است. این حوزه ها خود به دوازده زیرمجموعه تقسیم می شود و به شکل زنجیره با یکدیگر در ارتباط اند. ارتباطات بین حوزه ها به گونه ای است که باعث تحکیم و شکل گیری چارچوب مربیگری می شود. حوزه های اجرایی پنج گانه به ترتیب شامل موارد زیر است: مدل (سیستم مربیگری انگلستان)، نیروی کار (مربیان سطح اولیه)، سامانه پشتیبانی و ارتقای نیروی کار (پشتیبانی مربیان)، اطمینان از کیفیت ارتقای نیروی کار (مربیگری به عنوان حرفه

ارزیابی، مشخص نمودن ضعف‌ها و مستندسازی موفقیت‌ها و پیروزی‌ها خواهد بود (UK Sport, 2001).

برنامه‌های ارتقای حرفه‌ای مربیان است. پس از این مرحله، واحد صدور و اعطای مدرک و رسمیت بخشیدن به دوره‌ها قرار می‌گیرد؛ و گام آخر در تعیین مسیر، بررسی، نظارت و

شکل ۳. الگوی پیشرفت مربیان ورزش در انگلستان

جدول ۲. سطح‌بندی مربیگری انگلستان

مقطع	ویژگی مربی در این سطح
سطح ۱	توانمندی برای مربیگری در یک کلاس
سطح ۲	توانایی تجزیه و تحلیل و برنامه ریزی یک ساله برای مربیگری
سطح ۳	توانایی طراحی و برنامه نویسی و تجزیه و تحلیل و ارزیابی برنامه های بلند مدت
سطح ۴	توانایی مربیگری در شرایط حساس و موقعیت های سخت و پیچیده

است: اصول مربیگری، قوانین رشته ورزشی مورد نظر، مهارت‌های پایه رشته ورزشی مورد نظر، و طرح بازی برای کودکان. برای ارتقا از سطحی به سطح دیگر شرایط زیر لازم است (ITTF Coach Accreditation, 2011):

سطح محلی

۱. دو توصیه‌نامه از بازیکنان و والدینشان
۲. سابقه مربیگری ۲ ساله
۳. شرکت در مسابقات منطقه‌ای

سطح منطقه‌ای

۱. سه توصیه‌نامه از بازیکنان و والدینشان
۲. سابقه ۳ سال مربیگری
۳. شرکت در مسابقات ملی یا فراتر

سطح ملی

۱. سه توصیه‌نامه از بازیکنان و والدینشان
۲. سابقه سه سال مربیگری
۳. انجام پروژه‌ای مطالعاتی.

نتیجه‌گیری

اگرچه از ۱۰ سال پیش تاکنون، مسئولان وقت ورزش کشور، هرگز چنین ادعایی نکرده‌اند که فعالیت‌های مقطعی در حوزه مدیریت ورزش عاری از خطا و اشتباه است، این واقعیت کتمان‌پذیر نیست که امکان جامه عمل پوشاندن به برخی از توصیه‌های مهم موجود در این مقالات و پیشنهادهای اهل فن تا به حال امکان‌پذیر نشده‌است و یا اینکه در این مطالعات، به مسائل چالش‌برانگیزی مانند ارتباط و تمرین ورزشکاران طراز اول ملی با مربیانشان پرداخته نشده‌است. ورزش ایران در سال‌های اخیر دچار تغییرات و دگرگونی‌های اساسی شده و البته این تغییرات فرصت‌های جدیدی را برای مربیان و حامیان آن‌ها فراهم کرده‌است.

رابطه بین مربی و بازیکن و ساخت مدل آن، هسته اصلی در مربیگری انگلستان است. محتوای این هسته اصلی از دو بخش اصلی تشکیل شده است، شامل آموزش مربیان و ارتقای توانایی‌های ورزشکاران. در بخش آموزش مربیان، پشتیبانی و مدیریت مربیان کودک نخستین سطح مربیان است و به منظور ارتقای سطح ورزشکاران خردسال صورت می‌پذیرد.

آموزش مربیان در چهار سطح مربی کودکان، مربی ورزش همگانی، مربی ورزشکاران برتر و مربی ورزشکاران نخبه صورت می‌گیرد. خروجی‌های چارچوب مربیگری انگلستان در این فرایند مشاهده می‌شود.

در الگوی این کشور سطح ۱ برای آموزش مربیان و ساختن مهارت‌های مربیان در نظر گرفته شده است. در سطح ۲ مربیان به تمرین بیشتر و تسلط بر مهارت مربیگری می‌پردازند و سطح ۳ برای اصلاح مهارت‌های مربیان با استفاده از تجربه‌های خود در نظر گرفته شده است. در سطح ۴ مربیان به درجه‌ای از خبرگی می‌رسند که توانایی بالایی برای کار کردن در شرایط بسیار خاص دارند (Sports Coach UK, 2011).

• برنامه آموزش، ارزیابی و ارتقای مربیان ایالات متحده در ایالات متحده آمریکا ورزش در سه حوزه تقسیم‌بندی شده است: تفریحی، سازمان‌یافته، رقابتی.

انجمن مربیگری در آمریکا دوره‌های مربیگری خود را در برای علاقه‌مندان به افزایش دانش فنی و تخصصی در مربیگری رشته ورزشی اختصاص داده است. موارد ضروری برای اجازه ورود به دوره عبارت است از:

۱. اخذ حداقل نمره ۸۰ از آزمون کتبی
۲. تجربه آموزشی و یا تدریس در رشته ورزشی مورد نظر
۳. تکمیل فرم خاص برای افراد متقاضی.

آزمون کتبی به صورت کتاب باز و شامل موارد زیر

۶. نمودار جریان کار (FLOW CHART) آموزش مربیان در هر یک از رشته‌های ورزشی منتخب و در قالب هر یک از سطوح مربیگری را تعیین نماید.
۷. ملاک‌های تأیید صلاحیت برگزارکنندگان و آموزش‌دهندگان دوره‌های آموزش مربیگری در هر یک از سطوح مربیگری و هر یک از رشته‌های ورزشی منتخب را تعیین نماید.
۸. معیارها و زیرمعیارهای لازم در خصوص مربیان، جهت کسب صلاحیت مربیگری در هر یک از سطوح تعیین شده و هر یک از رشته‌های ورزشی منتخب را تعیین نماید.

پیشنهادهای

تشکیل بنیاد ملی مربیان ورزش کشور، به گونه‌ای که این انجمن ملی مربیگری تشکیلاتی باشد عمومی و غیردولتی و مستقل به منظور ایجاد هماهنگی در فعالیت‌های مربوط به مربیان ورزشی در سطح کشور با حمایت وزارت و بتواند به عضویت فدراسیون‌های بین‌المللی و قاره‌ای مربوط درآید. از اهداف آن می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- زمینه‌سازی در جهت افزایش سطح علمی مربیان ورزش
- ایجاد هماهنگی در فعالیت‌های مربوط به مربیان
- افزایش کارایی و اثربخشی فعالیت‌های مربیگری در سطح کشور
- به‌روزرسانی و هماهنگی با علم روز مربیگری در سطح جهان
- حمایت از حقوق مادی و معنوی مربیان.

در همین راستا و با توجه به اینکه سال‌هاست رویکرد روش‌مند در مدیریت ورزش جهان آغاز شده و در بخشی از این رویکرد، توجه خاصی به آموزش و ارتقای سرمایه‌های انسانی ورزش خصوصاً مدیران، ورزشکاران و مربیان می‌شود، بر اساس مطالعات انجام شده روی نظام‌های مشابه در این کشورها، به نظر می‌رسد ایجاد نهادی با عنوان بنیاد ملی مربیان با هدف حمایت از این قشر زحمت‌کش، و تمرکز بر صدور گواهینامه‌های صلاحیت مربیگری تحت نظامی مدون و روش‌مند که نظارت کافی بر آموزش و ارزیابی مربیان صورت گیرد، از ضروریات است. حتی در صورتی که این انجمن به عضویت انجمن‌های بین‌المللی و قاره‌ای مربوط^۱ درآید، از اثربخشی بالاتری برخوردار خواهد شد و دست کم در استانداردسازی، هماهنگی و به‌روزرسانی مطالب و رویه‌ها عمل می‌کند. همچنین، با شرکت مربیان و محققان در همایش‌های علمی و بازآموزی سالانه، در ارتقای سطح کیفی تحقیقات و امور اجرایی و نیز فناوری‌های مورد استفاده در امر مربیگری مؤثر است. همچنین، مناسب است در نظام پیشنهادی آموزش مربیان ورزش کشور، ویژگی‌های زیر لحاظ شود:

۱. ویژگی‌های واجدین شرایط تدوین ملاک‌های تأیید مدارک مربیگری را تعیین نماید.
۲. چارچوب (نظامنامه) نظام آموزش مربیگری ورزش کشور را تدوین نماید.
۳. مناسب‌ترین تعداد سطوح مربیگری در هر رشته ورزشی را تعیین نماید.
۴. ویژگی‌ها و مهارت‌های لازم مربیان در هر یک از سطوح مربیگری این نظام را تعیین نماید.
۵. عناوین، سرفصل، محتوای آموزشی و منابع آموزشی دروس در هر یک از سطوح مربیگری و هر یک از رشته‌های ورزشی منتخب را تعیین نماید.

1. ICCE (International Council for Coaching Excellent), ICCE (International Council for Coaching Education)

منابع

۱. سازمان تربیت بدنی، مرکز آموزش و تربیت بدنی (۱۳۸۳). آیین نامه دوره های کوتاه مربیگری.
۲. معاونت برنامه ریزی و توسعه مدیریت آموزش، فدراسیون قایقرانی و اسکی روی آب (۱۳۸۸). آیین نامه برگزاری دوره های مربیگری، دی ماه.
3. Herrmann, P. (2006). National Coaches' Role and Touring Handbook, Judo Federation of Australia, Inc. from <https://assets.imgstg.com/assets/console/document/documents/JFA%20National%20Coaches%20Handbook.pdf>.
۴. کهنل، مهدی؛ امیرتاش، علی محمد؛ مظفری، سیدامیر احمد (۱۳۸۱). «تعیین و اولویت بندی معیارهای انتخاب مربیان تیم های ملی در چند ورزش گروهی». فصلنامه المپیک، ۲۱ (پیاپی ۲۱): ۱۷-۲۸.
۵. شفیعی، محسن؛ گودرزی، محمود؛ حمیدی، مهرزاد؛ یداللهی، جهانگیر (۱۳۸۶). «طراحی و تبیین معیارهای انتخاب مربیان تیم ملی شنا، شیرجه و واترپلو از دیدگاه مربیان این رشته». نشریه حرکت، ۳۲: ۱۹-۳۶.
۶. نصیری، خسرو؛ خبیری، محمد؛ سجادی، نصراله؛ کاظم نژاد، انوشیروان (۱۳۸۸). «تحلیل و مدل سازی ارزیابی مربیان تیم های ملی هندبال». مدیریت ورزشی، ۱: ۱۱۹-۱۳۹.
۷. حمیدی، مهرزاد؛ معماری، ژاله؛ حمیدی، محسن (۱۳۹۰). «ابعاد ارزیابی عملکرد مربیان ملی کشور- ارائه مقیاس اندازه گیری». پژوهش های مدیریت ورزشی و علوم حرکتی، ۲: ۴۹-۶۸.
۸. رمضانی، علیرضا؛ آزمون، جواد؛ اسداللهی، جاسم (۱۳۹۱). «مقایسه دیدگاه مربیان شنا و متخصصان تربیت بدنی و علوم ورزشی در خصوص شاخص های استعدادیابی شنای استقامتی». پژوهش های کاربردی مدیریت و علوم زیستی در ورزش، ۳: ۷۲-۶۵.
9. Long-Term Athlete Development Information for Parents, from http://www.coach.ca/files/CAC_LTADFORPARENTS_JAN2012_EN.pdf
10. Australian Swimming Coach Accreditation 'LAPSED' Update Criteria, from [http://www.asaoc.org/articles/documents/Public/Coaching/Accreditation%20Forms/Accreditation%20\(Lapsed\)%20Update%20Form%202023.01.06.pdf](http://www.asaoc.org/articles/documents/Public/Coaching/Accreditation%20Forms/Accreditation%20(Lapsed)%20Update%20Form%202023.01.06.pdf).
11. Education and accreditation, from <http://www.ausport.gov.au/participating/coaches/education>.
12. The National Coaching Certification Program, from http://www.coach.ca/files/NewNCCPmodel_diagram_Eng.pdf.
13. NCCP Code of Ethics , from http://www.coach.ca/files/NCCP_Code_of_Ethics_2012_en.pdf.
14. Sports Coach UK. (2004), Sports Coaching in the UK, September, from <http://www.apexslm.com/wp-content/uploads/2011/07/sports-coaching-uk-I-final-report.pdf>.
15. UK Sport (2001). UK Vision for Coaching. UK Sports Council.
16. Sport Coach UK, Head of Research. (2007), UKCC Impact Study: Definitional Conceptual and Methodological Review, June, from <http://www.sportscoachuk.org/sites/default/files/UKCC-impact-study.pdf>.
17. ITTF Coach Accreditation, from http://www.ittf.com/ittf_development/ITTF_Coach_Accreditation_System.pdf.
18. ICCE Members from <http://www.icce.ws/members/index.htm>.

Program Study, Evaluation and Development of Sports Coaches in Selected Countries and Suggestions

Zhaleh Memari^{1*}, Mehrzad Hamidi², Tahereh Seifi Salami³

(Received: 22 May 2013

Accepted: 4 Sep. 2013)

Abstract

As the fastest growing professional perspective, the current administration's approach to teaching and promoting the sport coaches is growing on. They are main elements in education and team leadership; also play an important role in developing athletes. The aim of this study was to study the education, evaluation and development of sports coaches in selected countries and proposed suggestions. This study is a descriptive and analytical study was conducted and the data collection and review of existing documents and material resources available in the library's Internet use. Sports Ministry in useful efforts on education, evaluation and development of sport coaches is done, but the lack of systematic approach systems to keep pace with the modern world is faced with many problems. Extensive studies have been conducted on sport coaches' education in Australia, and articles about the framework, the headings, content, and standards for sport coaches education and development is written. Several editions of the UK education system and educators to provide educational content to new levels of coaching are being compiled. In the United States, according to the education system, standards and training programs developed and are being updated. Extensive studies have been performed in Canada, as well as programs to improve and develop educational programs for coaches and athletes in each discipline is provided in other countries. Studies show that a systematic approach, in coordination with the international community and the continent needs urgent mentoring sports coaches in the country and is the essential foundation of international coaches. In this way, the system utilizes the experiences of selected countries and is useful.

Keywords

development, education, evaluation, sport coaches.

1. Professor in Sport Management, University of Alzahra, Tehran, Iran.

2. Associated Professor in Sport Management, University of Tehran, Tehran, Iran

3. M.Sc. in Sport Management, University of Alzahra, Tehran, Iran

Email: Zh.Memari@gmail.com